

SENTRALADMINISTRASJONEN har fått sin egen historie. Da den ble lagt frem av forfatterne Yngve Flo og Tore Grønlie rett før jul i fjor, startet de en debatt om politikkenes abdikasjon og den fragementerte stat. Fornyings- og kirkeministeren Rigmor Aasrud var uenig, og fulgte opp sine ambisjoner fra Stat & Styring 4-2009 om en mer helhetlig og overordnet tenkning i norsk forvaltningspolitikk. I dette spørsmålet kom Aasrud Kristin Clemet i møte. Clemet, som leder tankesmien Civita, har lenge ment at det største problemet i norsk offentlig forvaltning er mangelen på samordning, ikke minst i regjeringsapparatet. Tidligere i høst snakket Clemet også om den tverrsektorielle stat.

UTFORDRINGENE med en offentlig forvaltningspolitikk er, som tidligere direktør i Folketrygd-fondet Tore Lindholt skriver, at "eiersiden" i forvaltningen utgjøres av politiske organer hvis sammensetning er et resultat av demokratiske valg. Derved vil det nødvendigvis oppstå problemer med fragmenterte og til tider overregulerte styringsstrukturer i offentlig sektor, som vil kunne føre til utviklingen av alternative maktstrukturer hvor ikke minst det økende antall kommunikasjonsrådgivere, statssekretærer og politiske rådgivere utgjør en trussel mot den tradisjonelt linjeorganiserte og hierarkiske byråkratimodellen. Det vi tidligere i Stat & Styring har kalt parallellstaten.